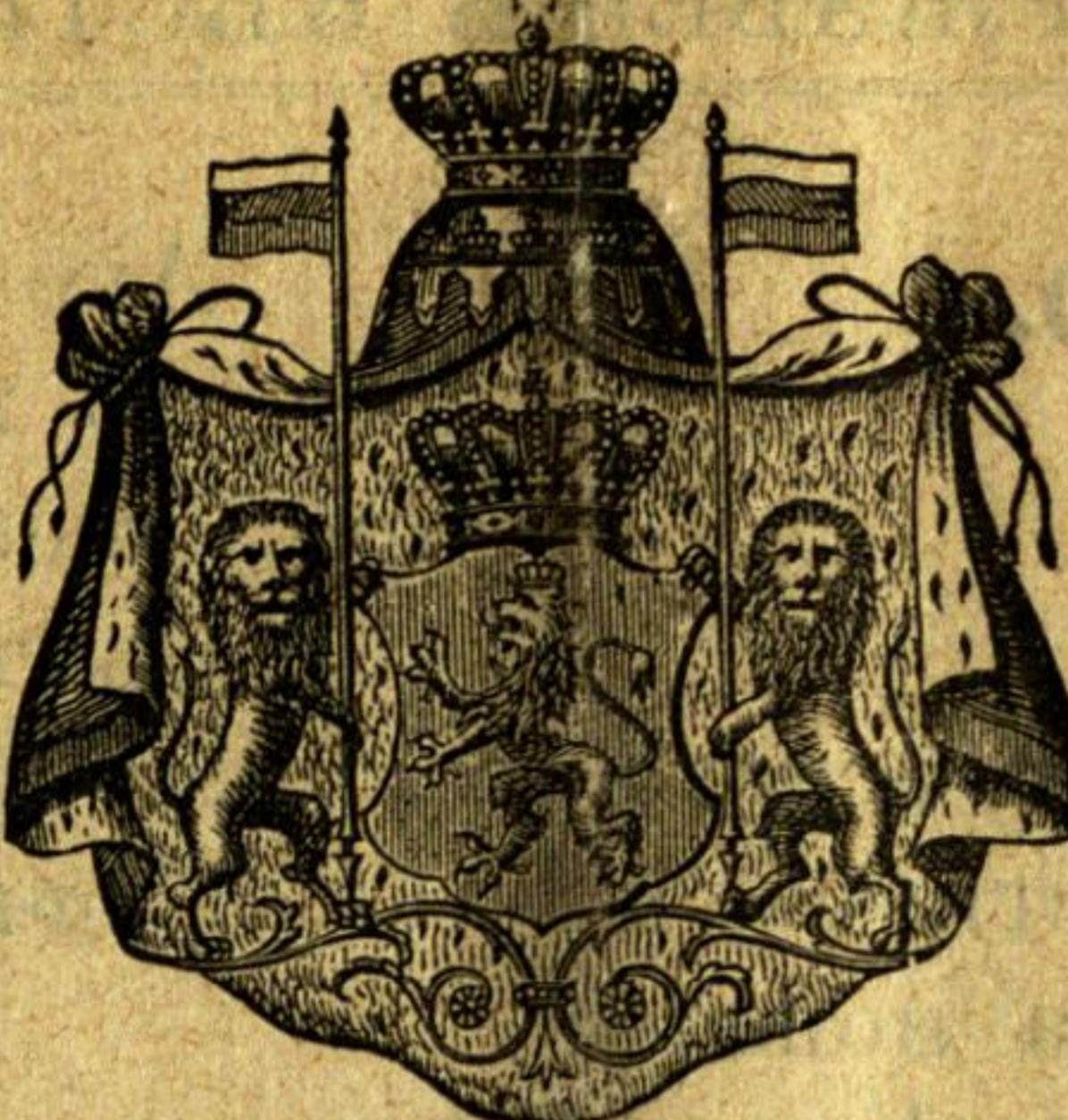

до г. Н. Съдът по инициатива
прокурора при тбр. окр. съд
във търпово

ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКЪ.

ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКЪ

издава

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавен ВѢСНИКЪ“

за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на попълнски разноски.

ГОД. V.

СОФИЯ, вторникъ 29 ноември 1883 год.

БРОЙ 129.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Негово Височество всемилостивейше благоволи да награди съ:

Военни Орденъ III степень: Бившия Флигель-Адютантъ на Негово Височество Генералъ-Майора Лъсовой;

Военни Орденъ IV степень: Бившия Командиръ на Собственния на Негово Височество Конвой и Флигель-Адютантъ Ротмистра Массолова.

Съ орденъ „За Заслуга“: Бившия Флигель-Адютантъ на Негово Височество Полковника Логвенова.

Негово Височество благоволи да подари на бившия Флигель-Адютантъ Капитана Ползикова, единъ чифъ копчета за ржави съ шифра на Негово Височество.

Негово Височество Князъ всемилостивейше благоволи да награди съ орденъ „Св. Александър“ V степень г. Райча Попъ Христовъ.

По Министерството на Външните Дела и Исповѣданията.

УКАЗЪ

№ 1019.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I,

Съ Божия милост и народната воля,
Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Министър на Външните Дела и Исповѣданията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 22 ноември т. г. подъ № 8772,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе за разглеждане въ настоящата сесия на Ш-то обикновенно Народно Събрание предложение за окончателно освобождение отъ военния наборъ телеграфистите, които сѫ подлѣжали на повикване за испълнение на военната тегоба въ 1880, 1881 и 1882 години.

II. Съ испълнението на настоящия указъ да натоваримъ Нашътъ Министър на Външните Дела и Исповѣданията.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 24 ноември 1883 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Външните Дела и Исповѣданията
М. Балабановъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 8772.

Господарю!

Телеграфистите подлѣжали на военниятъ набори въ 1880, 1881 и 1882 години сѫ били освобождавани съгласно съ указъ на Ваше Височество отъ 10 ноември 1881 г. подъ № 947 и отъ 7 януари 1883 год. подъ № 19.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{2}$ строт. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСНИКЪ се испраща до Администрацията му

Причината на тѣхното освобождение отъ военната повинност е била тая, че не е имало подготвени лица, които да ги замѣстятъ на тѣхните длѣжности като телеграфисти.

Министерския Съвѣтъ въ засѣданietо си отъ 24 октомври 83 год. като разгледа наново повдигнатия въпросъ за телеграфистите, постанови: „отъ служащите по телеграфното вѣдомство да се викаятъ тѣзи година на воененъ наборъ, само ония, които по възрастта си трѣбва да се явятъ тѣзи година за пръвъ пътъ по воененъ наборъ; а по-старите да се освободятъ привременно отъ набора додъто Народното Събрание разгледа този въпросъ.“

Вслѣдствие на това постановление и като имамъ предъ видъ, че освободените по-напредъ отъ военния наборъ телеграфисти по възрастта си не ще отговорятъ на общеприетото начало за военната повинност на всички въобще подданици на Ваше Височество, имамъ честь да моли най-покорно да благоволите да разрешите, щото, съгласно чл. 109 отъ Конституцията, да се внесе за разглеждане въ настоящата сесия на Ш-то обикновенно Народно Събрание предложение за окончателно освобождение отъ военния наборъ телеграфистите, които сѫ подлѣжали на повикване за испълнение на военната тегоба въ 1880, 1881 и 1882 години.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, най-покорно моли да благоволите и подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 22 ноември 1883 год.

Министър на Външните Дела и Исповѣданията:

М. Балабановъ.

УКАЗЪ

№ 1020.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Министър на Външните Дела и Исповѣданията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 24 ноември т. г. подъ № 3968,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ Никола Стойчева отъ длѣжността комисаръ въ Вакуфската комисия, и това уволнение да се счита отъ 18 ноември т. г.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министър на Външните Дела и Исповѣданията.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 24 ноември 1883 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Външните Дела и Исповѣданията
М. Балабановъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 3968.

Господарю!

Тъй като Никола Стойчевъ, членъ отъ Вакуфската комисия, се испрати по миссия вънъ отъ Княжеството, а между тъмъ необходимо е да не се прекрати за повече време дѣятелността на тъзи комисия, то азъ намѣрихъ за благословно да покани друго лице за тъзи цѣль, а на Ваше Височество да се помоли да благоволите и уолните господина Никола Стойчева отъ длѣжността комисарь въ речената комисия, и това уволнение да се счита отъ 18 ноември т. г.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, най-покорно Ви моли да благоволите и подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 24 ноември 1883 година.

Министъръ на Вѣнчинитѣ Дѣла и Исповѣданіята:
М. Балабановъ.

По Министерството на Правосѫдието.

УКАЗЪ

№. 997.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля,
Князъ на България,

По предложението на Нашиятъ Министъръ на Правосѫдието, представено Намъ съ докладътъ му отъ 21 ноември 1883 година подъ №. 224,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ, щото отъ отдѣлъ I, гл. VI, § 2 ст. I (наемъ здания и приспособление) по текущий бюджетъ на Министерството на Правосѫдието да се отпуснатъ 643 л. за исплатление наемъ на помѣщението за Свищовски окр. сѫдъ и приставитъ при него, споредъ условията до края на тек. година.

II. Испълнението на този указъ възлагаме на Нашиятъ Министъръ на Правосѫдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 21 ноември 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподпись:

Министъръ на Правосѫдието: К. Стоиловъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 224.

Господарю!

Въ текущий бюджетъ на повѣренното ми Министерство суммата за наемъ помѣщение на Свищовски окръженъ сѫдъ бѣ предвидена, на основание имѣющитъ се тогава условия за това. Но тъй като тия условия отпослѣ се измѣниха, а при това стана нужда да се наеме още една стая за канцелария на сѫдебнитѣ пристави при сѫдъ, то вслѣдствие на това и предвидената сумма 1400 лева за тая цѣль се оказа недостатъчна и за до края на текущата година ще сѫ потребни още 643 лева. Тая сумма ще може да се вземе все отъ отдѣлъ I, гл. VI, § 2, ст. I, по текущий бюджетъ, остатъкъ отъ суммитѣ за сѫщата цѣль на другитѣ сѫдилища.

Вслѣдствие на това, имамъ честь най-покорно да помоли Ваше Височество да благоволите да одобрите слѣдующето ми предложение:

I. Отъ отдѣлъ I, гл. VI, § 2, ст. I (наемъ помѣщения и приспособление) по тек. бюджетъ на Министерството на Правосѫдието да се взематъ 643 лева за исплатление наемъ за помѣщението на Свищовски окръженъ сѫдъ и приставитъ при него, споредъ условията до края на тек. година.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моли да благоволите да подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 21 ноември 1883 год.

Министъръ на Правосѫдието: К. Стоиловъ.

УКАЗЪ

№. 998.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашиятъ Министъръ на Правосѫдието, представено Намъ съ доклада му отъ 21 ноември 1883 год., подъ №. 225,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ, щото отъ текущий бюджетъ на Министерството на Правосѫдието (отдѣлъ I, гл. IX, § 2 ст. I) да се взематъ 300 лева, които да служатъ за исплатление минжлогоодишния наемъ за зданието, въ което се помѣщава Брѣзнишкото мирово сѫдилище.

II. Испълнението на този указъ възлагаме на Нашиятъ Министъръ на Правосѫдието

Издаденъ въ Нашата Столица София на 21 ноември 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподпись:

Министъръ на Правосѫдието: К. Стоиловъ.

Докладъ до Негово Височество

№. 225.

Господарю!

Брѣзнишкий мировий сѫдия съ представлението си, №. 5731, като препраща въ Министерството на Правосѫдието контрактъ, сключенъ между него и Брѣзнишкото училищно настоятелство за наемътъ на зданието, въ което се помѣщава Брѣзнишкото мирово сѫдилище, моли да му се отпуснатъ 300 лева да плати минжлогоодишния наемъ за това здание. Причината за това не се е заплатило за него още минжлата година е била, че Брѣзнишкото училищно настоятелство едва сега е потрѣбвало тѣзи пари.

Вслѣдствие на това, най-покорно моли Ваше Височество да благоволите да одобрите слѣдующето ми предложение:

I. Да одобрите, щото отъ текущия бюджетъ на Министерството на Правосѫдието (отдѣлъ I, гл. IX, § 2, ст. I) да се взематъ 300 лева, които да служатъ за исплатление минжлогоодишния наемъ за зданието, въ което се помѣщава Брѣзнишкото мирово сѫдилище.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моли да благоволите и подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 21 ноември 1883 год.

Министъръ на Правосѫдието: К. Стоиловъ.

По Министерството на Просвѣщението.

ПРИКАЗЪ

№. 113.

Освобождавамъ Христо Стефановъ отъ испълнението длѣжността подначалникъ въ Министерството на Народното Просвѣщението по собствено негово желание.

София, 15 ноември 1883 год.

Министъръ на Нар. Просвѣщението: Д-ръ Молловъ.

ПРИКАЗЪ

№. 117.

На чиновниците при Българската Народна Библиотека: В. Манчова, старши помощникъ, Ив. Цонковъ, и. д. младши помощникъ, и М. А. Лукянова, писаръ, се прави строгъ виговоръ, за гдъто не сѫ знали да се отнасятъ помежду си съ надлъжното приличие.

София, 28 ноември 1883 год.

Министър на Нар. Просвещение: Д-ръ Молловъ.

ПРИКАЗЪ

№. 118.

Съгласно чл. 47 отъ „закона за общините и общинското управление“, утвърждавамъ за членове на Горнен-Оръховското училищно настоятелство избраните отъ гласните на градското население въ г. Оръховица священникъ Ионко П. Тръненски и Иванъ Попъ Теодоровъ и избраните отъ общинското управление членове Георги П. Табаковъ и Тодоръ Х. Константиновъ.

София, 28 ноември 1883 год.

Министър на Нар. Просвещение: Д-ръ Молловъ.

По Министерството на Вътрешните Дѣла.

УКАЗЪ

№. 947.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Министър на Вътрешните Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 7 ноември 1883 год. подъ №. 7365,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Да се отпуснатъ на Русенский окръженъ управителъ 38 лева за исплащане получваните отъ Бълленското околовийско управление II, III и IV годишни течения отъ „Държавенъ Вѣстникъ.“

Тъзи пари да се взематъ отъ непредвидените сумми на Министерството на Вътрешните Дѣла по бюджета на текущата 1883 финансова година.

Нашътъ Министър на Вътрешните Дѣла се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 7 ноември 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Вътрешните Дѣла: Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 7,365.

Господарю!

Вследствие рапорта на Русенский окръженъ управителъ отъ 7 миналий септември подъ №. 6551, честь имамъ да молих Ваше Височество да благоволите да разрешите, щото отъ непредвидените сумми на Министерството на Вътрешните Дѣла по бюджета на текущата 1883 финансова година да се отпуснатъ г-ну управителю 38 лева, за исплащане получваните отъ Бълленското околовийско управление II, III и IV годишни течения отъ „Държавенъ Вѣстникъ.“

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволете да подпишете приложениетъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 7 ноември 1883 год.

Министър на Вътрешните Дѣла: Д. Цанковъ.

УКАЗЪ

№. 992.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Министър на Вътрешните Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 21 ноември 1883 год. подъ №. 7703,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Отъ непредвидените сумми на Министърството на Вътрешните Дѣла по бюджета на текущата 1883 финансова година да се взематъ 1000 лева за покриване направените презъ настоящата година разноски, за покупка на разни канцеларски принадлежности при устройството на закритото Хоранларско районно управление.

II. Нашътъ Министър на Вътрешните Дѣла се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 21 ноември 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Вътрешните Дѣла: Д. Цанковъ.

Докладъ до Негово Височество

№. 7703.

Господарю!

Честь имамъ да молих Ваше Височество да благоволите да разрешите, щото отъ непредвидените сумми на повърненото ми Министерство по бюджета за тек. 1883 финансова година да се взематъ 1000 лева за покриване направените расходи за покупка на разни канцеларски принадлежности при устройството на закритото Хоранларско районно управление презъ настоящата година.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволете и подпишете приложениетъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 21 ноември 1883 год.

Министър на Вътрешните Дѣла: Д. Цанковъ.

Съ указъ подъ №. 1018 отъ 26 ноември т. г. на основание чл. 15 отъ закона за общините и за градското управление, уволянява се отъ длъжността помощника на Горнен-Оръховски градско-общински кметъ Георги Боянаковъ, съгласно съ неговото желание, а намѣсто него се назначава за помощникъ членътъ на общински съвѣтъ Христо Велизаревъ.

ПРИКАЗЪ

№. 263.

По представлението на Кюстендилския окръженъ управител отъ 19 текущий мѣсецъ подъ №. 6512 и на основание чл. чл. 16 и 17 отъ закона за общините и за градското управление уволянявамъ отъ длъжността кметовете на Еремийската и Раждавичската селски общини Павле Станоевъ и Христо Стояновъ, понеже сѫ неграмотни и на място тѣхъ назначавамъ:

За кметъ на Еремийската селска община, досегашниятъ помощникъ Атанасъ Илиевъ а намѣсто този послѣдниятъ за помощникъ членъ на общински съвѣтъ Славе Стояновъ и за кметъ на Раждавичската селска община досегашниятъ помощникъ Божинко Велиновъ а намѣсто този послѣдниятъ за помощникъ, членъ на общински съвѣтъ Стоилко Мановъ.

София, 26 ноември 1883 година.

Министър: Д. Цанковъ.

ПРИКАЗЪ

№. 264.

Съгласно съ представлението на Братчанский окръжен управител отъ 19 текущий мъсецъ подъ № 5544 и на основание чл. 34 и 67 отъ избирателният законъ уволнявамъ отъ длъжност кмета на Лъженската селска община, Орханийска околия, Василия Вълковъ по собствено желание и понеже е избранъ за членъ на постоянната комисия при Братчанский окръжен съветъ и на място него за кметъ назначавамъ досегашният помощникъ Райчина Стаменовъ а намъсто този последният за помощникъ членъ на общинския съветъ Ивана Драгановъ.

София, 26 ноемврий 1883 година.

Министъръ: Д. Цанковъ.

ПРИКАЗЪ

№. 262.

По представлението на Русенският окръжен управител отъ 16 ноември т. г. подъ №. 8593 и на основание членъ 16 отъ закона за общините и за градското управление уволнявамъ отъ длъжност кмета на Ахмутларската селска община, Тутраканска околия, Куртъ Мустафа, като погрешно представенъ за назначение на тая длъжност и намъсто него назначавамъ за кметъ добивши вишегласие при изборите за членове на Ахмутларски общински съветъ, Хаджи Ахмедъ Юсуфовъ.

София, 26 ноемврий 1883 година.

Министъръ: Д. Цанковъ.

ПОПРАВКА. — У 128 брай на „Държ. Вѣстникъ“, на страница 1125, втори стълбецъ, въ 28 редъ послѣ думата дванадесетъ хиляди лева, сѫ пропуснати думитѣ: годишно, и двѣ хиляди лева за дохождание и пр.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.**Разградско окръжно управление.**

РАПОРТЪ

№. 5892.

До господина Министра на Външните Дѣла.

Въ днитѣ, когато Австрийските пароходи тръгватъ отъ Варна за Цариградъ, на всякиго, който би отишълъ къмъ Варненското пристанище, първото нѣщо, което привлича вниманието му, е голѣмото число мюслюмански семейства натрупани по новата голѣма скеля, по малките скели и по нѣкога по песъкътъ на крайбръжието отъ къмъ онай страна, гдѣто се свършва клонътъ на желѣзната линия, водящъ къмъ мостътъ при устието на Дененската река. Тия семейства състоящи отъ млади и стари членове, мажъе и жени заедно съ покъщнината си, състояща често отъ покривки, корита, тържища съ сирение, човали съ брашно, гърнета съ масло и петмезъ, дървени софи (Габровско произведение) кратуни лжешинци, тикви и други дреболи и на които приносътъ и главоболието кустисватъ двойно и тройно отъ дѣйствителната имъ стойност чакатъ редъ, щото имѣющитѣ се варки въ пристанището да ги превозятъ заедно съ вешитѣ имъ. Повечето пажти Варненските жители мажъе и жени слизатъ на пристанището да ги наблюдаватъ, когато се качатъ на парохода и опровергаватъ съ родното си място и приятели що оставатъ да живѣятъ между немюслюманските си владѣлци.

Дѣйствително често се случватъ умилилени (touchante) сцени, млада майка съ дребни дѣца да се отдѣля отъ своите родители. Тия повторящи се дваждъ или триждъ презъ недѣлите случаи немогли сѫ да не привлекатъ вниманието на господина Рускиятъ Вице-консулъ въ Варна, съ когото съмъ ималъ и по нѣкога разговоръ за голѣмиятъ размѣръ въ който става изселяванието изъ външността на Княжеството, а най-паче изъ сега повѣренниятъ на мене окръгъ. Запитвани често отъ мене изселяющитѣ за причинитѣ на изселването, отговоряли се че имъ сѫ е пресъкалъ тука „късметъ“ и че е било опредѣлено отъ сѫдбата щото тѣ да оставятъ другадѣ своите трупове, гдѣто прѣстъта ги привличала, или пъкъ че тѣхните

роднини сѫ се вече изселили и тѣ неможали да останатъ надире по причина на затежването на женитѣ и дѣцата имъ за своите си. Но почти отъ никого (съ исключение на двама отъ Османпазарската околия, които ми казаха че се изселяватъ по причина, че драгунитѣ ги присилвали и ги подозрѣвали въ бунтовничество) не съмъ чуялъ да се оплаква отъ притѣснението на властите, които никакви препятствия не имъ правили при продаванието на движимите и недвижимите имущества.

При пристигванието ми тукъ азъ се заинтересовахъ да узная истинските причини за изселяванието на Турцитѣ както и за размѣрътъ му. Отъ официалните данни излиза, че презъ миналата 1882 год. отъ 1 януарий до 31 декември сѫ се изселили отъ Разградското окръжение 4612 души мажъе и жени — (въ това число не влизатъ изселените презъ септември 1882 год., понеже представената отъ окръжниятъ съветъ вѣдомостъ за него мъсецъ не може да се намѣри въ дѣлата), — а отъ 1 януарий 1883 год. до краятъ на миналия мъсецъ октомври, изселили се 10,487 души мажъе и жени, отъ което се разбира, че размѣрътъ на изселението презъ тая година е повече отъ удвоенъ. Не съмъ излизалъ още по окръгътъ за да се запозная съ мюслюманското население по-отблизо и узная отъ самите Турци, които по нѣкога се довѣряватъ на властта, когато се убѣдятъ, че тя търси тѣхното щатие, иститѣ причини за изселяванието имъ, но до колкото можахъ да испитамъ, то произлиза отъ фанатизъмъ и отъ подбуждение отъ външни лица; земанието мюслюманите на военна служба е тоже много повлияло за това. Менъ ми се чини, че ако властта бѣше разяснила на турското население цѣльта за нѣкои земени административни — (караулна служба, уреждане на общините съ български писари и др., финансии, за запазване на горите и др.) — мѣрки, то щѣше да гледа на тѣхъ като мѣрки, които се отнасятъ до неговото предохранение и благодеяние, а не като такива, които сѫ отправени противъ него. — (Забѣлѣжка на Министъръ на Външните Дѣла): „Неможе да се взематъ още за сега Турци за чиповници въ общините, финанции и други, понеже тѣ непознаватъ официалния язикъ, който е Българския; насырдчавайте младите мюслюмани да учатъ български за да можатъ, като граждани, да се ползватъ и тѣ отъ всичките права на нашия народъ. Колкото за караулната нощна стража, то споредъ 2 членъ отъ инструкцията за тази стража отъ 25 май 1883 год., тя е задължителна за всичките жители въ общините, отъ каквото съсловие и да сѫ тѣ. Забѣлѣзвамъ въ този случай да се внимава строго, тѣ щото правителствените стражари да не злоупотрѣбляватъ съ тази селска стража, както това става много пажти, когато тѣ минуватъ презъ села, испратени по нѣкоя си длѣнност и произволно заповѣдватъ на селската караулна стража да върши тѣхната работа, а тѣ се располагатъ въ ханицата и кръчмитѣ.“

Не тежи и малко връзъ турското население неимеющата се такса за прошенописците и неучени адвокатчета, които често немилостиво го мамятъ и събличатъ. Даже нѣкои си отиватъ до тамъ, щото да искатъ да ставатъ повѣренници за ходатайствование предъ Негово Височество на осъдени разбойници, на които присъдата е влѣзла въ законна сила. Когато, ако прошението ще се вземе въ внимание, то е все равно ако е подписано отъ самиятъ видновникъ или отъ Ивана неговиятъ повѣренникъ. — (Забѣлѣжка на Министъръ на Външните Дѣла): „Писа се на Министерството на Правосъддието подъ №. 7581 отъ 17 ноември текущий за да се взематъ мѣрки противъ злоупотрѣблението на прошенописците, които голятъ немилостиво населинието, а най-много Турцитѣ, които неизнаятъ язика ни.“

Слѣдъ обиколката, която мисля да направяж насъкоро изъ повѣренното ми окръжение ще ви рапортирамъ, господине Министре, и за другите нужди на населението както и за допълнителни причини що би повлиявали за изселяванието на мюслюманското население.

Разградъ, 11 ноемврий 1883 год.

Окръжниятъ управителъ: Т. Ив. Джебаровъ.

Секретарь: Куртевъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хѣастъ“.)

Бѣлградъ, 25 ноемвр. Днесъ се захвана процесътъ противъ членовете на радикалниятъ комитетъ, обвинявани, че сѫ били подбудители на послѣдните беспорядки.

Римъ, 25 ноемвр. Великиятъ князъ Павелъ биде приетъ отъ Папата и Кардинала Якобини.

Италианското правителство е увѣдомило Английското, че то ще испроводи насокро два военни кораба въ Кантонските води.

Всѣдствие на случивша се една неприятност въ каридора на камарата, станалъ дуелъ между г. Никотера и държавниятъ подсекретаръ при министерството на вътрѣшните дѣла г. Ловото. И двамата сѫ ранени.

Парижъ, 25 ноемвр. Между Франция и Китай се веджатъ дѣятни преговори; има надежда, че тѣ ще иматъ нѣкоя сполука преди да стане сбиване въ Тонкинъ.

Кантонскиятъ подкрай отхвърля манифестът на генерала Пангъ, който обявяваше, че Китай отклонява отъ себе отговорността за загубите на чужденците, владетели на имущество, въ случай на война съ Франция.

Митингътъ на анархистите, който се готвеше да стане на place de Bourgse, не се състоя.

Каиро, 25 ноемвр. Портата е извѣстила съ нота Английското правителство, че тя има намѣрене да испроводи турска флота за да крепсира въ водите на Червено-море.

Мадридъ, 25 ноемвр. Увѣряватъ че Германскиятъ императорски принцъ ще отиде отъ Генуа въ Римъ за да направи визита на Папата.

Берлинъ, 25 ноемвр. Императорътъ опрости Лимбургскиятъ епископъ, който е билъ осъденъ презъ 1877 год. Всѣдствие на това управляването Лимбургската епархия отъ кралевски комисаръ ще престане отъ 1 януари 1884 год.

Данскиятъ наследниятъ принцъ и принцеса пристигватъ въ понедѣлникъ у Берлинъ, гдѣто ще престоятъ нѣколко дни.

Парижъ, 27 ноемвр. Въ депутатската камара се разисква върху Тонкинските работи. Разискването ще се продължава и въ понедѣлникъ.

дѣлникъ. Има вѣроятност, че неприятелските дѣйствия сѫ за сега спрени.

Цариградъ, 27 ноемвр. Относително припадающата се част отъ турски дѣлъ на уголѣменитѣ държави, Портата ще предложи, що всѣка отъ тия държави да купи турски ренти по дневниятъ имъ курсъ, до исплащанието на относително достигшата сума подъ условие, що купените ренти да се унищожатъ на частътъ.

Римъ, 27 ноемвр. Германскиятъ наследниятъ принцъ ще пристигне въ Генуа на 4/16 декемв., а въ Римъ ще дойде на 5/17 или 6/18 декември.

Папскиятъ прелатъ, Монсеньоръ Самренъ, се е отказалъ отъ прелатството и е пригърналъ протестантизма. Той мисли да работи за преобразованието на римската черква.

Берлинъ, 27 ноемвр. „Нордъ-Дайче“ обявява за измислица новината, че Германскиятъ Императорски принцъ отива въ Римъ за да види Папата. Случайното посѣтяване отъ Императорскиятъ принцъ, Римъ има на първи планъ едно свиждане съ Италианскиятъ кралъ.

Агенцията Wolf, като говори за сѫщия въпросъ, казва, че посѣщението отъ Императорскиятъ принцъ Папата не стои, освѣнъ на втори планъ, послѣ свиждането му съ краля Хумберта.

Бѣлградъ, 28 ноемвр. Военниятъ сѫдъ осуди на смърть—Тодоровича и Милошевича, на осемъ години затворъ—тютюнопродавачъ Ташановича, и на петъ годишенъ затворъ Михайловича. Другите обвиняеми се оневиниха.

Кралъ Миланъ съмогчи произнесеното противъ Тодоровича и Милошевича смъртно наказание на 10 годишенъ затворъ.

Парижъ, 28 ноемвр. Камарата гласова съ голѣмо болшинство исканитѣ кредити за експедицията въ Тонкинъ и едно предложение за довѣрие за политиката на министерството.

Римъ, 28 ноемвр. Германскиятъ наследниятъ принцъ ще престои въ Римъ вѣроятно три дни. Г. де Шлоецъ извѣстилъ официално Ватиканъ за скорошното пристигане на Принца.

Загребъ, 28 ноемвр. Новий Хърватски Банъ пристигна. Населението го посрещна твърдъ горяще. Той има свиждане съ предсѣдателя на Хърватската диета, която е свикана за 5/17 декември.

ВѢДОМОСТЬ

за произшествията, които сѫ станали въ Княжеството презъ мѣсецъ октомври 1883 година.

№. по рѣдъгъ	Название на окръжията	Убити		Наранени		Самоубити			Погибните за самоубийство	Найбрени мъртви тѣла	Удавени	Пропаднати безъ вѣсъ	Обире и кражби		Порои, градобитина и наводнение		Пожари		Бури и корабокрушения		Изнасилвани		
		Умышленно	случайно	Умышленно	случайно	съ обѣзованіе	съ отрованіе	съ оружие и ар. средство					извѣдени	Отъ диви звѣрове	извѣдени	зрѣни	извѣдени	зрѣни	извѣдени	зрѣни			
1	Софийско	1	2	2	—	—	—	—	—	1	—	1	—	10	3,136	—	—	—	—	13	2,066	—	1
2	Търновско	1	—	2	2	2	—	1	—	1	—	—	—	7	7,713	50	—	—	—	8	2,920	—	—
3	Русенско	1	1	5	—	1	—	—	—	2	1	—	—	13	5,363	90	—	—	—	3	7,450	—	—
4	Варненско	2	1	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	14	5,494	—	—	—	—	5	983	—	1
5	Видинско	—	—	—	—	—	—	—	1	—	2	—	—	10	1,779	10	—	—	—	1	381	60	—
6	Шуменско	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	632	—	—	—	—	3	310	—	—
7	Кюстендилско . .	—	—	1	—	1	—	1	—	—	—	—	—	5	1,815	10	—	—	—	5	1,148	—	—
8	Вратчанско	1	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	3	1,060	—	—	—	—	17	2,956	—	—
9	Плевенско	—	1	—	—	1	—	—	—	1	1	—	—	6	3,240	50	—	—	—	4	640	—	—
10	Силистренско . .	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	3	935	45	—	—	—	4	8,810	—	—
11	Ломско	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	620	—	—	—	—	10	28,475	—	—
12	Разградско	—	—	—	1	—	—	—	—	2	—	—	—	8	2,930	—	—	—	—	1	100	—	—
13	Севлиевско	—	—	—	1	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	2	150	—	—	—	—	
14	Свищовско	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	100	—	1	84	34,819	55	—	—	2	550	—	1
Всичко .		9	6	14	5	5	—	2	12	5	1	84	34,819	55	—	—	—	—	—	78	56,939	60	3

Подъ рубриката „издени отъ диви звѣрове“ е забѣлѣзано едно лице, ухапано отъ едно куче, вслѣдствие на което незабавно умрѣло.

И. д. начальникъ на отдѣлението: Т. Васильовъ.

ОТЧЕТЪ

Комитета по сооруженію Православнаго Храма у подножія Балканъ въ Южной Болгарії, для вѣчнаго поминовенія воиновъ, павшихъ въ войну 1877—1878 годовъ.

По 1-е Января 1883 года.

Къ общей суммѣ пожертвованій, принятыхъ по 31 Декабря 1882 года

376,655 р. 01 к.

Поступило вновь съ 1-го Января по 31-е Мая 1883 года:

Непосредственно въ Комитетъ

810 р. 16 $\frac{1}{2}$ к.

Чрезъ Хозяйственное Управление при Святѣйшемъ Синодѣ

6,040 „ 78 „ 6,850 „ 94 $\frac{1}{2}$ „

А всего поступило пожертвованій съ открытия Комитета

383,505 р. 95 $\frac{1}{2}$ к.

Сверхъ того съ 1-го Января по 31-е Мая 1883 года поступило процентовъ:

На хранящіяся на текущемъ счету расходныя суммы Комитета

71 „ 80 „

На процентныя бумаги, принадлежащиа къ расходному капиталу Комитета и къ запасному капиталу онаго (100,000 рублей) . . 11,163 „ 50 „

На хранящіяся на 3% счету въ Государственномъ Банкѣ наличный капиталъ Комитета

439 „ 46 „

А съ поступившими до 1-го Января 1883 года какъ на сумми, находившіяся на особомъ счету въ Государственномъ Банкѣ, такъ и на процентныя бумаги 30,477 „ 23 „

Всего процентнаго поступленія

42,151 „ 99 „

Всего же въ приходъ съ открытия Комитета по 31-е Мая 1883 года

425,657 р. 94 $\frac{1}{2}$ к.

Общая сумма пожертвованій 383,505 р. 95 $\frac{1}{2}$ к. распредѣляется по источникамъ поступленія слѣдующимъ образомъ:

Всемилостивѣйше пожаловано въ Бозѣ почившимъ ГОСУДАРЕМЪ ИМПЕРАТОРОМЪ

1,000 р. — к.

Пожертвовано Его Высочествомъ Княземъ Болгарскимъ

400 „ — ”

Пожертвовано начальниками, офицерами, нижними чинами и вѣобще служащими отдельныхъ воинскихъ частей . .

28,070 „ 29 ”

Поступило отъ духовнаго вѣдомства пожертвованныхъ и собранныхъ епархиальными архіереями, монастырями, благочинными, приходскими священниками, причетниками и консисториальными чиновниками

136,209 „ 45 „

NB. Въ томъ числѣ пожертвованныхъ Аѳонскими монастырами 8,122 р. и полученныхъ отъ Виддинскаго Митрополита Аѳенима 337 р. 50 к.

Пожертвовано начальниками, преподавателями и учащимися учебныхъ заведений, мужскихъ и женскихъ, разныхъ исповѣданій и вѣдомствъ

5,513 „ 60 „

Пожертвовано служащими въ различныхъ правительстенныхъ учрежденіяхъ гражданскаго вѣдомства

19,054 „ 41 „

Поступило отъ дворянства, какъ колективно, такъ и собраныхъ по под-

писнымъ листамъ и пожертвованныхъ предводителями дворянства

6,987 р. 37 к.

Пожертвовано городскими думами, а также пожертвовано и собрано по подпискѣ городскими головами, членами городскихъ управъ и служащими въ нихъ

54,583 „ 96 „

NB. Въ томъ числѣ пожертвовано Московскою Городскою Думою въ память двадцатипятилѣтія царствованія въ Бозѣ почившаго ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА 50,000 руб.

Собрано и пожертвовано членами земскихъ управъ и мировыхъ учрежденій и служащими въ нихъ

6,628 „ 62 $\frac{1}{2}$ „

Собрано и пожертвовано начальниками губерній и полицейскими чинами . . .

72,612 „ 02 $\frac{1}{2}$ „

Отъ мѣстныхъ комитетовъ и управлений Россійскаго Общества Краснаго Креста

3,810 „ 41 „

Отъ русскихъ посольствъ, миссій и консульствъ за границею

6,214 „ 40 $\frac{1}{2}$ „

NB. Въ томъ числѣ поступившихъ отъ Императорскихъ Россійскихъ Посольствъ: въ Лондонѣ — 1,000 р., въ Константинополѣ — 242 р. 65 к.; отъ Генеральныхъ Консульствъ: въ Бейрутѣ — 1,877 р. 60 к., въ Санть-Франциско — 552 р. 50 к., въ Солунѣ — 510 р. 92 к.; отъ Консульства въ Трієстѣ — 273 р. 30 к. и отъ Вице-Консульства въ Варнѣ — 488 р. 85 к.

983 „ 65 „

Отъ ярмарочныхъ комитетовъ

1,837 „ 20 „

Отъ частныхъ банковыхъ обществъ и учрежденій

.

Отъ желѣзодорожныхъ и пароходныхъ обществъ и управлений и отъ страховихъ обществъ

15,633 „ 70 „

Отъ содергателей фабрикъ и заводовъ

7,105 „ 91 „

Отъ купцовъ и торговыхъ обществъ и компаний

4,433 „ 83 „

Отъ мѣщанъ, ремесленниковъ и рабочихъ артелей

812 „ 01 „

Непосредственно отъ крестьянъ

7,404 „ 18 „

Отъ клубовъ и общественныхъ собраний

421 „ 50 „

Отъ разныхъ лицъ отдельно и по подпискѣ

3,427 „ 78 „

Отъ содергателей гостиницъ и трактирныхъ заведеній

190 „ 65 „

Отъ биржевыхъ маклеровъ

171 „ — „

383,505 р. 95 $\frac{1}{2}$ к.

Съ 1-го Января по 31-е Мая 1883 года произведены слѣдующіе расходы:

Издержано на дѣлопроизводство, канцелярскія принадлежности, печатаніе бланковъ, почтовые расходы, разсыпку, освѣщеніе и т. п.

471 р. 50 к.

За наемъ помѣщенія для канцеляріи Комитета

100 „ — „

Уплачено архитектору Томишко за составленіе сметы на храмъ съ приложеніями и чертежами къ выданнымъ уже 1,000 руб. въ полный счетъ

1,500 „ — „

За составленіе на русскомъ языкѣ свода справочныхъ данныхъ, привезенныхъ изъ Восточной Румелии предсѣдателемъ Комитета и архитекторомъ Марфельдомъ

50 „ — „

Исключены изъ суммъ Комитета высланые въ С.-Петербургскую Городскую Управу собраніе на сооруженіе Храма въ память въ Бозѣ почившаго ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА АЛЕКСАНДРА II

25 „ — „

Уплачено Государственному Банку за хранение ценностей

19 р. 72 к.

Израсходовано хозяйственнымъ управлениемъ при Святѣштѣ Сѵнодѣ на отсылку увѣдомленія настоятелю посольской церкви въ Брюсселѣ о полученіи доставленныхъ имъ 80 франковъ

На проценты, поступившіе на 100,000 руб. запаснаго капитала Комитета, пріобрѣтены облигациі 3-го Восточнаго займа на номинальную сумму 2,600 руб., за кои уплачено

Итого въ расходѣ .

А съ присоединеніемъ общаго расхода по 21-е Мая 1883 года

и израсходованныхъ на тотъ же срокъ на покупку 413 облигаций 3-го 5% Восточнаго займа по 1,000 руб. каждый на номинальную сумму 413,000 руб. .

Всего въ расходѣ по 31-е Мая 1883 года

Затѣмъ остается въ наличности къ 1-му Іюня 1883 года:

Процентными бумагами, считая по номинальной цѣнѣ

Кредитными деньгами .

А всего .

Изъ означеной общей суммы 441,847 р. 71 к., 102,600 р. облигациими 3-го Восточнаго займа и 77 р. 59 к. кредитными деньгами, а всего 102,677 р. 59 к. составляютъ неприкосновенный запасный капиталъ Комитета.

Изъ наличной суммы кредитными деньгами хранится на особомъ счету въ Конторѣ Государственного Банка

Находится въ кассѣ Комитета

4,573 р. 77 к.

11,346 „ 40 $\frac{1}{2}$ „338,490 „ 06 „ 394,836 „ 46 $\frac{1}{2}$ „399,410 р. 23 $\frac{1}{2}$ „

415,700 р. — к.

26,147 „ 71 „

441,847 р. 71 к.

24,818 „ 54 $\frac{1}{2}$ „1,329 „ 16 $\frac{1}{2}$ „

Ломски окръженъ съдъ.

Рѣшеніе.

No. 101.

Въ името на Негово Височество Бѣлгарски Князь **Александъ I**, Ломски окръженъ съдъ въ открыто съдебно засѣданіе, държано на 24 двадесет четвъртий денъ отъ мѣсецъ октомврий презъ хиляда осемстотинъ осемдесетъ и третя година въ съставъ на: предсѣдатель Тома Младеновъ, членъ Алекси Ангеловъ, допълнителенъ членъ Димитъ Ралчовъ, при секретарѣ Георги Шонтовъ и въ присъствието на Прокурора Иларионъ Хохоръ, разглежда докладваното отъ допълнителни членъ Димитъ Ралчовъ гражданско дѣло №. 86, по описа на сѫщия съдъ, заведено по искътъ на Петър Ив. Свѣщаровъ, изъ г. Ломъ, противъ Якубъ Яя-Касапъ, бивши житель на г. Ломъ, а понастоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция), да го снабди съ надлѣжній крѣпостенъ актъ, за градината, находяща се въ г. Ломъ въ махалата „Кале“ между съсѣди: Якубъ Арабаджи, Сали Башнякъ, сѫщия Якубъ Яя, Мустафа Метлара, благо, Въло Петровъ и пѫть, която му продалъ за 1500 гроша и си приель паритъ.

Обстоятелствата на дѣлото: Петър Ив. Свѣщаровъ съ прошение отъ 25 май 1883 год. моли съдъ да призове по установенія отъ закона редъ Якубъ Яя-Касабъ за да го осъди да му издаде крѣпостенъ актъ на една градина отъ три уврати, находяща се въ г. Ломъ въ махалата Кале, между съсѣди: Якубъ Арабаджи, Сали Башнякъ, сѫщия Якубъ Яя-Мустафа Метларъ, благо, Въло Петровъ и пѫть, която той на 21 мартъ 1879 год. билъ купилъ отъ споменатия Якубъ Яя-Касабъ за 1500 гроша, предъ свидѣтели: Атанасъ Поповъ, Лозанъ Ивановъ, Тахиръ Исмаилъ и Али Джинковъ изъ

г. Ломъ, като му наброилъ всички пари. Отъ производството на това дѣло се вижда, че Якубъ Яя-Касабъ е призванъ, съгласно ст. 115 п. 4 отъ Врѣм. Съд. Правила.

При пристъпването къмъ разглеждането на дѣлото на именния позивъ се явиха: ищеща лично и свидѣтелитѣ Атанасъ Поповъ и Лозанъ Ивановъ, а отвѣтника, както и свидѣтелитѣ Тахиръ Исмаилъ и Али Джинковъ отсѫтствоваха. Ищеща пожела да се разгледа дѣлото съ распита само на явившите се свидѣтели и въ отсѫтствието на отвѣтника. Слѣдъ доклада по дѣлото ищеща въ устните си обяснения поддържа напълно своята писмена просба и добави, да се осъди отвѣтника да му заплати и всички разноски по дѣлото. Свидѣтелитѣ се распитаха по желанието на ищеща безъ клетва. Свидѣтеля Атанасъ Поповъ показа, че въ единъ денъ презъ 1879 год., каго вървѣлъ изъ чаршията, срѣщналъ Якубъ Яя-Касабъ и Петра Ив. Свѣщаровъ. Той (свидѣтеля) ги попиталъ гдѣ сѫ били и гдѣ отивали, отговорили му, че единъ отъ тѣхъ Якубъ Яя-Касабъ продалъ на другия Петъръ Свѣщаровъ градината си за 1500 гроша и се наплатили подпълно. Свидѣтеля Лозанъ Ивановъ Касапина показа, че презъ 1879 год. той билъ съ Якубъ Яя Касабъ съдружникъ на касаблѫкъ. Въ единъ денъ като седѣли двама въ дюкюна си, Якубъ му казалъ, че отивалъ да вземе отъ Петра Ив. Свѣщаровъ паритъ си за градината, която му продалъ за 1500 гр. Слѣдъ 2 часа се върналъ и донесълъ въ единъ пешкиръ пари, като казалъ, че тѣ били за градината. Прокурора въ заключението си каза че той е на мнѣніе да се призна искътъ по това дѣло за основателенъ като се осъди отвѣтника да издаде на ищеща крѣпостенъ актъ за градината, която му продалъ.

Съдътъ, слѣдъ като изслуша обясненията на ищеща, показанията свидѣтелски и заключението на прокурора въ съвѣщанието си като вѣ предъ видъ: 1) че отъ показанията на свидѣтелитѣ Атанасъ Поповъ и Лозанъ Ивановъ, се доказва, че дѣйствително Якубъ Яя-Касабъ презъ 1879 год. продалъ на Петъръ Ив. Свѣщаровъ градината си като си взелъ и стойността ѝ напълно, и 2) че Якубъ Яя-Касабъ призванъ, съгласно ст. 115 п. 2 и 117 отъ Врѣмен. Съдеб. Правила съ призовка №. 870 отъ 30 май 1883 год. обнародвана трикратно въ броеве 64, 65 и 66 на „Държавенъ Вѣстникъ“ н. г. не се яви предъ съдътъ, нито лично, нито пакъ чрезъ законенъ повѣренникъ да възразява на предявления срѣщу му отъ Петра Свѣщаровъ искъ, — на основиние ст. 127, 138, 161, 265 и 281 п. 1 отъ Врѣмен. Съдеб. Правила,

Заочно рѣши:

Признава искътъ на Петъръ Ивановъ Свѣщаровъ изъ г. Ломъ за основателенъ и осъждада Якубъ Яя-Касапина, бивши житель на г. Ломъ, а по настоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция), да го снабди съ надлѣжній крѣпостенъ актъ, за градината, находяща се въ г. Ломъ въ махалата „Кале“ между съсѣди: Якубъ Арабаджи, Сали Башнякъ, сѫщия Якубъ Яя, Мустафа Метлара, благо, Въло Петровъ и пѫть, която му продалъ за 1500 гроша и си приель паритъ.

Това рѣшеніе е неокончателно и подлежи на обжалване предъ Софийский апелативенъ съдъ въ двамѣсеченъ срокъ отъ денътъ на послѣдното му трикратно публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за отвѣтната страна, а за ищеповата — отъ денътъ на обявленето му въ окончателна форма.

Рѣшеніето въ окончателна форма се написа и обяви днесъ, на седмий ноември хилядо осемстотинъ осемдесетъ и третя година.

На първообразното подписали: Предсѣдатель: Т. Младеновъ; членове: А. Ангеловъ, Д. Ралчовъ и приподписалъ секретаръ: Г. Шонтовъ.

3—(1325)—3

Княжевско селско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 308.

Общинското управление, на основание постановленията си отъ 27-ий миналий мѣсецъ октомврий подъ №. 6 и 9, има честъ да обяви г. г. интересуващи се, че на 10 идущий мѣсецъ декемврий т. г. въ залата на горното управление, ще отдаде въ прекупъ съ публиченъ акционенъ търгъ, за врѣме отъ 1-ий януарий до 31-ий декемврий 1884 година, слѣдующите си приходи:

1) сбора отъ правото за тегление стокитѣ (кантарието) въ с. Княжево;

2) сбора за право клане добитъкъ (канъ-паржеж);

3) сбора отъ колата и коннетѣ, които стоварятъ съ стоки въ общината, и

4) сборъ отъ колата камене, които се превозватъ отъ грамадите на Княжевската мера;

Желающите да взематъ участие въ търга, могатъ ежедневно да идватъ въ канцелярията на горното управление за прочитане условията, освѣнъ въ неприсъственитѣ дни.

С. Княжево, 22 ноември 1883 година.

Кметъ: В. Стояновъ.

Секретарь: А. Карапиловъ.

2—(1338)—3

Разградско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1759.

Разградското градско общинско управление честъ има да обяви на почитаемата публика, че за презъ идущата 1884 год. то ще даде подъ наемъ слѣдующитѣ недвижими имущества, именно:

1) три дюгени, отъ които едини бакалски, втори кожухарски и трети тенекеджийски; тѣ могатъ да се приспособятъ и за друга търговия;

2) една нива отъ около двадесетъ и петъ (25) уврата, находяща се при фабриката, и

3) една нива отъ около два уврата задъ вехтата салхана удобна за градина и за посевание тютюнъ.

На расположението на г.-да наддавачитѣ въ помѣщението на общинското управление е откритъ особенъ листъ за всѣко едно имущество.

Окончателното подъ наемъ даване ще се извърши на 30 декември въ 10 часътъ сутренята.

Разградъ, 16 ноември 1883 година.

Кметъ: К. Жековъ.

Секретарь: Ив. Кръчмаровъ.

3—(1317)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1758.

Разградското градско общинско управление честъ има да обяви за всеобщо знание на почитаемата публика, че то дава на малонаддавание освѣтлението на градъ Разградъ за презъ идущата 1884 год. отъ около седемдесетъ и петъ (75) фенери. Желающитѣ да взематъ на себе си това освѣтление и да видятъ условията могатъ да се явятъ въ помѣщението на сѫщото управление отъ днесъ за напредъ всѣки денъ, освѣнъ неприсъственитѣ дни, а на 29 декември н. г. въ 3 часътъ слѣдъ обѣдъ ще се извърши окончателното даване. До 24 часа отъ послѣдната наддадена цѣна се допушта по 5% намаляване.

Отъ наемателя ще се иска двамѣсеченъ залогъ като се пресмѣта суммата, която му се слѣдва да получава мѣсечно.

Разградъ, 16 ноември 1883 година.

Кметъ: К. Жековъ.

Секретарь: Ив. Кръчмаровъ.

3—(1316)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1760.

Разградското градско общинско управление обявява за всеобщо знание, че то за презъ идущата 1884 година ще даде подъ наемъ съ наддавание слѣдующитѣ приходи принадлежащи на общината, именно:

1) сборъ отъ ресумата, бачть на пазаря, кантаря, мѣркитѣ и теглилкитѣ въ града;

3) сборъ отъ право клание добитъка (захието) въ града;

3) сборъ отъ акционитѣ продажби на пазаря (теллялжа) въ града;

4) сборъ отъ подпечатване на картитѣ и др. въ града.

Желающитѣ да наематъ гореизброенитѣ приходи могатъ да се явятъ въ помѣщението му за да се запознаятъ съ условията и да наддаватъ всѣки денъ освѣнъ неприсъственитѣ дни. На 28 декември н. г. въ 3 часътъ слѣдъ обѣдъ ще се извърши послѣдното наддавание, а до 24 часа слѣдъ това се допушта развалинието карара-задето т. е. наддавание по 5% повече отъ послѣдната цѣна.

При възлаганието на приходъ ще се иска двамѣсеченъ депозитъ отъ послѣдната наддадена цѣна.

Разградъ, 16 ноември 1883 година.

Кметъ: К. Жековъ.

Секретарь: Ив. Кръчмаровъ.

3—(1318)—3

Търновски окръженъ сѫдъ.

ПРИЗОВКА

№ 6903.

Търновски окръженъ сѫдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Вр. Сѫд. Правила, призовава Хюсейна Хюсни отъ г. Дрѣново, а сега отсѫтствующъ съ неизвестно мѣстожителство да се яви въ този сѫдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най късно слѣдъ шестъ мѣсеци отъ послѣднитѣ пъти на троекратното публикуване на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на заявлениетъ срѣщу му граждансъкъ искъ отъ Стоя Стояновъ отъ г. Дрѣново, пълномощникъ на Георгия Г. Сокеровъ отъ сѫщия градецъ, за 10,000 гроша по записъ. Въ противенъ случай, ако не се яви, сѫда ще постѣпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Вр. Сѫд. Правила и издаде заочно рѣшеніе.

Търново, 14 ноември 1883 година.

Подпредсѣдателъ: А. Андреевъ.

Подсекретарь: С. Генковъ.

3—(1322)—3

Софийски окръженъ сѫдъ.

ПРИЗОВКА.

№ 11132

Софийски окръженъ сѫдъ, на основание ст. ст. 115 п. 3 и 251 отъ Врѣменнитѣ Сѫдебни Правила, призовава бившитъ Софийски жителъ Ахмедъ Х. Асановъ, а по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство, да се яви самъ лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ качество на трете лице, въ горѣпоменжтий сѫдъ, въ срокъ шестъ мѣсеченъ отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ по граждансъкото дѣло №. 868/83 год. заведено по искъ на Никола Димитровъ, жителъ отъ г. София, срещо Спасъ Коцевъ, отъ сѫщия градъ, порожчикъ на призоваемитъ Ахмедъ Х. Асановъ, за 3877 лева и 79 ст. сѫдебни и други разноски, послѣдвали по дѣлото на Никола Димитровъ съ Ахмедъ Х. Асановъ, както и за други вреди и загуби.

Въ случай, че речениятъ Ахмедъ Х. Асановъ, не се яви въ горѣпоменжтий срокъ, то сѫдъ ще постѣпи съгласно ст. 254 отъ Врѣменнитѣ Сѫдебни Правила.

София, 21 ноември 1883 година.

Предсѣдателъ: Титоровъ.

Подсекретарь: Ив. Долговъ.

3—(1312)—3

Провадийски мировий сѫдъ.

ПРИЗОВКА

№ 5265.

На основание статия 115 § 2 отъ Врѣменнитѣ Сѫдебни Правила, Провадийски мировий сѫдия, призовава Шевки Х. Хасановъ бившитъ жителъ изъ с. Ясъ-Тепе, Провадийска околия, понастоящемъ живущъ вънъ отъ границата на Княжеството въ Цариградъ, да се представи въ сѫдъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, най късно слѣдъ четири мѣсеца отъ датата на послѣдната публикация на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на заявлениетъ искъ (4165) гроша срещу него и брата му Неджибъ Х. Хасановъ отъ горното село отъ Иеакимъ Ивановъ, повѣренникъ на Бекиръ Х. Хасановъ, Провадийци.

Въ случай на неявяване ще се постѣпи съобразно чл. чл. 115 и 116 отъ граждансъкото мирово сѫдопроизводство.

Провадия, 19 ноември 1883 год.

Мировий сѫдия: Г. В. Киверский

Секретарь: Ч. Ивановъ.

3—(1330)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1844.

Варненското градско общинско управление извѣстява за знание на интересуващи се че отдава въ прекупъ на публиченъ акционеръ търгъ за 1884 год. а) приходитъ отъ барриерата (бачъ), клание и продажби добитъкъ, талигарски кехаялжъкъ, теглилкитѣ; б) освѣтлението на града, и в) градско-общинските дюкани.

Търговетъ почнува отъ 16 и продължаватъ до 23 декември т. г. Подробни условия могатъ да се видятъ въ канцелариата на общинското управление всѣки денъ, освѣнъ празничнитѣ дни.

Варна, 16 ноември 1883 год.

Кметъ: Н. Колони.

3—(1324)—3

Секретарь: Ангеловъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ.

№ 304.

На основание исполнителни листъ отъ 18 май 1881 год. подъ №. 1056, издаденъ отъ Кюстендилски окръженъ сѫдъ, съгласно ст. 431 отъ Врѣменнитѣ Сѫдебни Правила, налага се запоръ върху недвижимото имущество принадлежаще на Георгий Ив. Грошаровъ, отъ с. Бобошево, за дългътъ му на Мана Христова, настойница на маловъзрастното дѣте Димитъръ Георгиевъ отъ г. Дубница 4420 гроша въ лира тур. (145) гроша и 69 лева 90 стот. сѫдебни разноски, а именно: 1) половина отъ хантътъ въ с. Бобошево; 2) 1½ уврата нива на Грамада; 3) 1½ уврата нива на Калдърмо; 4) 1 уврать лозя въ Сопово; 5) ½ уврать лозя надъ Кошаритѣ, и 6) 1 уврать граушко тютюнище. Това имущество до сниманието на настоящето запрещение съгласно ст. 432 § 1 отъ Вр. Сѫд. Правила не подлежи на отчуждаване.

Дубница, 16 ноември 1883 год.

Сѫд. приставъ: П. Н. Княжевъ.

3—(1326)—3

Подписка на Исторический журналъ

„КІЕВСКАЯ СТАРИНА“

издаваемый въ г. Киевѣ.

1884-й годъ. — Третій год. изданій.

Журналъ „Кіевская Старина“, посвященный истории южной Россіи, преимущественно бытовой, будетъ издаваться и въ слѣдующемъ 1884 году, ежемѣсячно, 1-го числа, книжками въ 12 листовъ, въ 3-хъ томахъ, по той-же программѣ и при участіи тѣхъ-же сотрудниковъ.

Въ составъ его входятъ статьи научного и историко-беллетристического содержания, исторические документы, мемуары, хроники, дневники, воспоминанія, разсказы, біографіи, некрологи, характеристики и сообщенія о вещественныхъ памятникахъ южно-русской древности, равно народныхъ повѣрьяхъ, обычаихъ, думахъ, сказкахъ, пѣсняхъ и пр., а также бібліографическая извѣстія о вновь выходящихъ книгахъ по южно-русской истории и этнографії. Въ приложеніяхъ — изображенія замѣчательныхъ южно-русскихъ дѣятелей, равно памятниковъ южно-русской старины.

Подписная цѣна за 12 книжекъ, съ приложеніями, пересылкою и доставкою на домъ 10 руб., на мѣстѣ 8 руб. 50 к. На за границу пересылку прибавляется 1 руб. Подписка на годъ; но допускается слѣдующая разсрочка: при подпискѣ 5 руб., по выходѣ IV книжки 3 руб. и VI — 2 руб. Оставшіеся въ небольшомъ числѣ экземпляры журнала за 1882 и 1883 г. г. высылаются по той-же цѣнѣ.

Адресъ: Въ редакцію „Кіевской Старины“ Кіевъ, Софийская площа, д. №. 11. Тамъ же и контора редакціи.

Редакторъ-издатель О. Г. Лебединцевъ.